

Дѣца-та много обычавътъ овошки-тѣ, та за това трѣба да имѣ забраняваме да си пълнѣйтъ пазухи-тѣ; трѣба да ъдатъ колко-то могатъ.

Други-тѣ погрѣшки кои-то трѣба да отбѣгнеме кога ъдемъ сѫ: 1^о да хортуваме много; 2^о да піемъ безъ прилика; 3^о да ставаме отъ трапеза-тѣ за да ся грѣмъ; 4^о да правимъ бучки отъ хлѣба-гѣ, че да ти хвърляме; 5^о да сме намусени; 6^о да ставаме да си идемъ за нѣкоя работа и да поздравяваме високо; 7^о да заспиваме; 8^о да повтарями имена-та на онія на кои-то приказваме.

VII.

КАКВО ТРѢБА ДА ПРАВИМЪ СЛѢДЪ ЪДЕНІЕ-ТО.

Трѣба да прѣстанваме отъ да ъдемъ, прѣди да ся даде знакъ за ставаніе, или прѣди да ся дигне Господаря-тѣ; трѣба нити прѣди сички-тѣ да ся наѣдваме, нити слѣдъ сички-тѣ.

Ако сме длѣжни прѣдъ ъденіе-то да правимъ молитва, длѣжни сме и слѣдъ ъденіе-то да благодаримъ на Бога за добрини-тѣ кои-то ни дава. Трѣба слѣдъ сѣко ъденіе да благодаряме на Бога съ една кжса, во сърдечна молитва.

Не трѣба да ставаме отъ трапеза-тѣ оскуребени, нити пакъ да излазяме изведенажъ.

Една необразованностъ е да си чистимъ зѣби-тѣ прѣдъ дружество-то: трѣба да ся оттеглимъ на страна, или да излѣземъ отъ вѣнъ, ако можемъ, безъ да смутимъ лица-та кои-то сѫ тамо.

Дѣца-та не трѣба да навикнуватъ да сижтъ слѣдъ ъденіе-то; тоя сѫнь може да бѫде много опасенъ; нито пакъ да тичатъ много сило.